

недоопределенной (при недостаточном количестве наблюдений), и в случае излишнего количества наблюдений может быть хорошо обусловленной и плохо обусловленной.

Каждое из перечисленных свойств матрицы наблюдений (или обусловленности) требует привлечения соответствующих методов моделирования. Например, для оценивания параметров генератора с недоопределенной матрицей наблюдений требуется метод математического программирования, а для решения этой задачи с плохой обусловленной матрицей наблюдений можно использовать регуляризации.

При выработке многокритериальных решений процесса интеллектуализации состоит в преодолении неявного состояния критериев, определении весовых коэффициентов локальной альтернатив принимаемых решений и определении устойчивости решений в условиях риска и неопределенности, характеризуемой недостоверностью исходной информации, многообразием и сложностью процесса решения внутренних и внешних факторов.

Каждая из перечисленных особенностей оценки оптимальных управлительских решений требует своего интенсивного анализа. Концепция интеллектуализации этого класса задач состоит в том, что оптимизационная задача является некорректно поставленной по причине привлечения дополнительной информации для ее решения.

Многокритериальные задачи принятия управлительских решений принципиально некорректно поставленными и требуют применения разработанных интеллектуальных методов внешнего дополнения.

УДК 504.056

Говаленков С.С., ад'юнкт Університету цивільного захисту України, лейтенант служби цивільного захисту, Гусєва Л.В., кандидат фіз.-мат. наук, доцент кафедри інформаційних технологій і систем управління Університету цивільного захисту України

МОДЕЛЬ ПРОГНОЗУ УРАЖЕННЯ ЛЮДЕЙ ПІД ВІЛІВОМ ГЕРМЕТИЧНОСТІ

Розглянуто використання математичної моделі пропонованої для обчислення ймовірності ураження людей при аваріях на хімічно небезпечних об'єктах теплового потоку

Аварії на хімічно небезпечних об'єктах можуть привести до розривів та вибухів хімічно небезпечних речовин, коли головним притягуючим фактором є тепловий випромінювання від факелу пожежі. Тому актуальним є пропоноване для прогнозування гранично допустимих рівнів теплового навантаження зона факелу в зоні аварії, визначення часу евакуації людей з цієї зони.

В якості імовірностного критерію оцінки ураження людей випромінюванням при горінні розливу небезпечних хімічних речовин з урахуванням зонової зони використаємо модель пробіт-функції:

$$Pr = -14,9 + 2,56 \ln(t_{\text{ef}} \cdot q^{0.14}),$$

де t_{ef} – «ефективний» час експозиції теплового потоку, с.; q – інтенсивність теплового випромінювання, kVt/m^2 .

На рис. 1 представлена графік залежності ймовірності смертельного ураження людей (Pr) від часу перебування людей в небезпечній зоні горіння розливу метану з різною інтенсивністю теплового потоку для різних значень відстані від осередку пожежі (таблиця 1).

Для цих параметрів, виходячи з величини ймовірності ураження, визначені значення безпечної часу перебування людей в зоні впливу теплового потоку та безпечні для людей відстані від центру пожежі без засобів захисту.

Таблиця 1.

Відстань від центра	Інтенсивність теплового потоку, $q [\text{kVt/m}^2]$				
	10	20	30	40	50
0	15,01				
10	5,38	10,98	14,94		
20	2,71	5,93	8,27	10,54	13,39
30	1,60	3,68	5,28	6,82	8,67
40	1,05	2,48	3,65	4,78	6,12

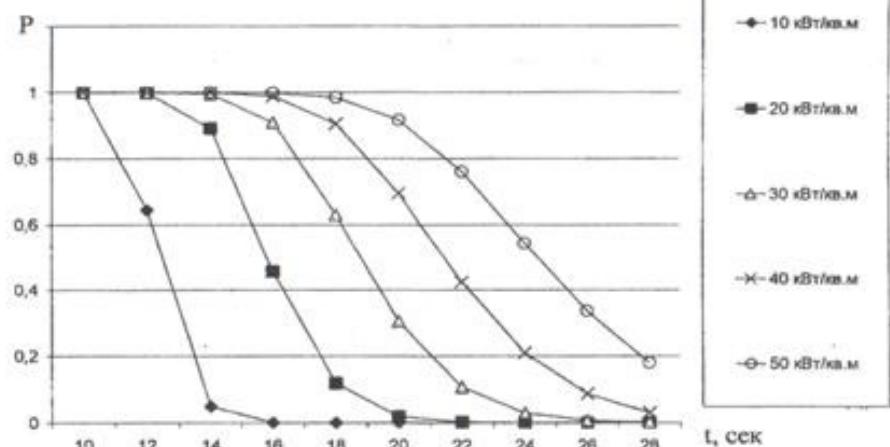

Рис. 1. Залежність ймовірності загибелі людей від часу їх перебування в зоні горіння розливу метану для різних значень $q, \text{kVt/m}^2$

З проведеного аналізу можна зробити висновок, що найбільш небезпечним для людей, з точки зору впливу теплового випромінювання, при горінні різних хімічно небезпечних речовин є метан.

УДК 614.8

Дубінін Д.П., ад'юнкт Українського науково-дослідного інституту пожежної безпеки, старший лейтенант служби цивільного захисту, Говаленков С.В., кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри інформаційних технологій і систем управління Університету цивільного захисту України.

МОДЕЛЮВАННЯ ВИБУХОВОЇ ХВИЛІ З УРАХУВАННЯМ ВІЛИВУ РОСЛИННОСТІ ПРИ ЛІСОВИХ ПОЖЕЖАХ

УДК 614.8. 515.2

Нешерет Д.В., слухач магістратури управління Університету цивільного захисту України, старший лейтенант служби цивільного захисту, Говаленков С.В., кандидат технічних наук, доцент, доцент кафедри інформаційних технологій і систем управління Університету цивільного захисту України

ОПТИМІЗАЦІЙ РОЗМІЩЕННЯ ПОЖЕЖНИХ ДЕПО НА БАЗІ КРИТЕРІЮ ГРАНИЧНОГО ЧАСУ ПРИБУТТЯ ПІДРОЗДІЛІВ ПОЖЕЖНОЇ ОХОРОНІ ДО МІСЦЯ ПОЖЕЖІ

Запропоновано використання максимально припустимого часу прибутия на пожежу пожежно-рятувальними підрозділами як основного критерію для побудови сітки покриття пожежними депо

Ефективність рятування людей на пожежах в значній мірі залежить від часу прибутия на місце подій підрозділів пожежної охорони (ППО). Особливу гостроту ця проблема набуває для сільської місцевості, де стан забезпечення пожежної безпеки похи ще залишається на недостатньому рівні.

Для створення дієздатної системи захисту від пожеж необхідно вирішити одне з головних питань – розробку алгоритмів та методики визначення місць розташування ППО для створення оптимальної сітки покриття.

Ефективність розподілу місць дислокації ППО необхідно оцінювати за допомогою критерію, що відображає максимально можливу (достатню і економічно вигравдану) площину житлового сектора (мається на увазі площа, в межах якої ППО можуть ефективно виконувати свої основні завдання), а саме – гасіння пожеж в тих розмірах, хід яких прийняв до моменту прибутия пожежних підрозділів на пожежу та порятунок життя людей.

Нормований радіус дії пожежного депо не повинен перевищувати 3 км., але на справді він складає до 6 км в містах та 40-50 км в сільській місцевості. Тому існує гостра проблема, пов'язана із перевищенням цього нормативу.

Статистичні методи теорії визначення необхідної кількості пожежних депо дозволяють визначити можливість в будь-який час спрямувати до місця виникнення ППО, але вони не здатні відобразити час прибутия до місця виникнення. Тому питання нормування часу прибутия на пожежу було відповідає задачам пожежної охорони, ніж нормування радіусу обслуговування. Це пов'язано з певним рядом факторів таких, наприклад, як шільність населення, покриття доріг, рельєф місцевості, тощо. На даний час методи розміщення депо ППО не дають змогу виконувати в повному обсязі покладені на них завдання, тому що замість гасіння пожеж, як правило, відбувається захист сусідніх споруд та запобігання розповсюдження пожежі. А гасіння пожежі на момент прибутия вже не є першочерговою задачею із-за великого часу вільного розвитку пожежі.

Звичайно, що для забезпечення належного рівня пожежної безпеки та вчасного виконання покладених обов'язків на ППО такий нормативний показник як радіус виїзду не може бути однаковим для міст та сільських населених пунктів. Але якщо за цей показник прийняти максимальний час слідування ППО, то за різниці в інтенсивності руху, покритті доріг та ін., будуть відповідно різні зони виїзду для міст та сільських населених пунктів.

Тому для побудови ефективної сітки покриття виїзду ППО, використання такого показника як час слідування, а не радіус виїзду, дає можливість побудови сітки покриття з врахуванням таких факторів як рельєф місцевості, покриття доріг, кількість колій руху (значення дороги, магістральні, місцеві тощо), рух по населеному пункту чи за його межами. При такому вирішенні поставленої задачі з'являються нові підходи та можливості щодо оптимального розміщення пожежно-рятувальних депо з науково обґрутованими відстанями та більш реальними районами виїзду, що дозволить забезпечити виконання вимог сьогодення щодо збереження людського життя та матеріальних цінностей.

При гасінні або локалізації лісових пожеж вибуховим методом вибульна розповсюджуючись по лісовому пальниковому матеріалу (ЛПМ) вибухає його частину з наступним рухом цієї маси, яка обходить тверді перешкоди (стволи дерев). Таким чином на газовий потік впливає опір середовища. В кожному конкретному випадку стиснення простору фронту вибухової хвилі на мікрорівні буде різною. Але у великому масштабі фронт вибухової хвилі буде практично задаватися формою джерела вибухової хвилі, при моделюванні розширення продуктів вибуху достатньо ввести параметр, що характеризує усередині характеристику опіру для заданої середи.

Взаємний вплив вибухової хвилі з фітоценозом і фронтом лісової пожежі моделюється для площини двомірного випадку та застосовувалась наступна система рівнянь:

$$\begin{aligned} \frac{\partial p}{\partial t} + \frac{\partial pu}{\partial x} + \frac{\partial pw}{\partial z} &= 0; \\ \frac{\partial pu}{\partial t} + \frac{\partial(P + \rho u^2)}{\partial x} + \frac{\partial pw}{\partial z} &= f_x; \\ \frac{\partial pw}{\partial t} + \frac{\partial pu}{\partial x} + \frac{\partial(P + \rho w^2)}{\partial z} &= f_z; \\ \frac{\partial c_a}{\partial t} + \frac{\partial c_a s_a}{\partial x} + \frac{\partial c_a R_a}{\partial z} &= R_a - c_a Q, \sum_{a=1}^N c_a = 1; \\ \frac{\partial pe}{\partial t} + \frac{\partial pu(e + \frac{P}{\rho})}{\partial x} + \frac{\partial pw(e + \frac{P}{\rho})}{\partial z} &= 0; \\ e &= e(\rho, T), \\ P &= P(\rho, T). \end{aligned}$$

де $f_x = -sc_d \cdot \rho u \sqrt{u^2 + w^2}$; $f_z = -sc_d \cdot \rho w \sqrt{u^2 + w^2}$ - проекція сили опору на віссі координат (sc_d - параметр, що характеризує силу опору одиниці об'єму лісового фітоценоза), ρ , T , P - цільність, температура та тиск газової фази, v ідношення w - внутрішня енергія одиниці маси газової фази, t - час, u , w - компоненти вільного обраній системі координат, x , z - Декартові координати, R_a - масова швидкість утворення компонентів газової фази, c_a , Q - масова швидкість утворення газової фази, z - фітомаса пологу лісу, s_d - емпіричний коефіцієнт опору пологу лісу.

У роботі моделювалася розвиток вибухової хвилі в двомірному випадку і методика визначення відливу відбивання хвилі від земної поверхні на даний процес. Із фітологічного рівняння (1-7) слідує, що поступ додаткової енергії від продуктів тріполіза приховується через праву частину рівняння (4). Опір середи введеню параметром sc_d , рівняння (2, 1)

Дослідженнями доведено, що критичні значення цільноти слово ЛПМ для сухини лісу дорівнює 0,2 кг/м³. Такі критичні значення досягаються при ступені зрошення ЛПМ, яка дорівнює 0,75, що може бути реалізовано при надлишку тиску більше 1,2 atm